

Van De Nour No De Midi

In Brussel zijn grote boulevards,
met hoge huizen en brede trottoirs,
met chique hotels met veel comfort
van de Midi tot aan de Nord.
Het is allemaal Société Français
en ook de Compagnie Anglais.
ze noemen Brussel 'Petit Paris'
van de Nord naar de Midi.

Daar lopen vrouwen rond met hun schat,
zoals paradepaardjes door de stad,
met een gezicht als een begrafenisondernemer
van de Midi tot aan de Nord.
En aan de hotels of op een terras,
daar zoekt de parvenu heibel,
dat zuipt er wijn en het vreet gebraad
van de Nord naar de Midi.

Met dure jas en met hoge hoed,
wat doet de kledij die opscheppers goed,
wordt je gediend als een edelman
van de Midi tot aan de Nord.
Maar draag je een muts of draag je een kiel,
je bent een werkmens, je doet een stiel,
niemand vertrouwt er jou niet meer
van de Nord naar de Midi.

En al dat volk spuwt op het voetpad,
het gooit zijn pruimtabak of zijn sigarenpeuk
en het is net alsof je op een matrassenveer marcheert
van de Midi tot aan de Nord.
Er is verkeer en er is gewoel,
auto's en trams en de hele boel,
dat rijdt en bolt en stopt nooit niet meer
van de Nord naar de Midi.

En 's avonds, gelijk al het slechte kruid,
dan komen weer die nachtzwaluwen uit,
een grote pluim op hun hoed
van de Midi tot aan de Nord.
Dat komt, dat gaat en dat blijft niet staan,
het weet precies niet waar naartoe te gaan.
Dat zegt er allemaal "bonsoir chérie"
van de Nord naar de Midi.

Maar het volk vermindert al in de straat,
cafés die sluiten en het wordt al laat,
het licht gaat uit achter 't gordijn
van de Midi tot aan de Nord.
Je ziet een hond die weg marcheert
en de patrouille die passeert
en Brussel slaapt, doet niets meer
van de Nord naar de Midi.